

In parte aversa extat titulus Antinoo dedicatus a Fido Aquila (Dittenberger ib. n. 700). — 1) Titulus positus inter annum 384, quo natus est Honorius, et a. 392, cf. supra ad N. 783. — 2) Nobilissimum (puerum; cf. de Rossi ad inscr. christ. I n. 359. 365). — 3) Nomina excisa, sed tamen legi potuerunt a Weschero. De hoc Tatiano cf. infra N. 8344. Eutolmii nomen (si modo recte lectum est) in eo novum (nisi forte hic significatur C. I. Gr. 4693). — 4) ἀφοσιώσει Wescher errore calami puto, ἀφιέρωσει Milne; correxit Dittenberger.

8810 ὁ δῆμος | Μάρκον Λικίνιον Μάρκον | ἰὸν Κράσσον ἀνθύ-
πατον | καὶ αὐτοκράτορα⁴ ἄρετῆς | ἔνεκεν κ[α]ὶ εὐνοίας.

Athenis (C. I. Att. III 572 ed. Pittakis). — 1) Est M. Crassus consul a. u. c. 724. Imperatoris nomen ei additum videtur in provincia, post victoriam de Thracibus et Bastarnis a. 725, sed a senatu denegatum, cf. quas scripsit Dio 51, 25: θυσία καὶ νικητήρια . . . ἐκείνῳ ἐψηφίσθη· οὐ μέντοι καὶ τὸ τοῦ αὐτοκράτορος ὄνομα, ὡς γέ τιτές φασιν, ἔλαβεν.

8811 Μαρκία Φιλίππου θυγατρὶ¹, ἀνεψιᾶ | Καίσαρος Θεοῦ
Σεβαστοῦ, γυναικὶ | Παύλου Φαβίου Μαξιμου², Σεβαστῆς | Πάφου
ἡ βουλῆ καὶ ὁ δῆμος.

Palaearphi (CIGr. 2629: Cagnat inscr. Gr.-Rom. III 939). — 1) Cf. Prosopogr. imp. Rom. II p. 340 n. 184; supra N. 7421. — 2) Cf. supra N. 719.

8812 Ὁ δῆμος | Πόπ[λ]ιον¹ Κοϊνκτίλιον | Οὐᾶρον² τὸν ταμίαν
τοῦ | αὐτοκράτορος Καίσαρος³ | [Θεοῦ Σεβα]στοῦ, τὸν πάτ[ρ]ωνα καὶ
εὐεργέτην, Θεοῦ.

In insula Teno (Hiller v. Gärtringen oesterr. Jahresh. 4, 1901 p. 167). Dittenberger Orient. inscr. n. 465. — 1) ΠΟΠΑΙΟΝ lapis. — 2) Est consul a. u. c. 741 (supra N. 83), occisus in Germania a. p. Chr. 9. Circa idem hoc tempus Varo videntur positi esse tituli Atheniensis C. I. Att. III 584^a p. 498 et Pergamenus (iam Berolini adseruatus) Fränkel Inscr. v. Pergamon n. 424 (= Dittenberger Orient. inscr. n. 464). — 3) Quaestor videtur fuisse et comes Augusti in Asia degentis (hiemes duas a. 755/4 et 754/3 Augustus Sami egit, Dio 54, 7. 9).

8813 ὁ δῆμος | Λεύκιον Καλπόρριον | Λευκίον υἱὸν Πείσωνα¹ |
εὐνοίας ἔνεκα τῆς εἰς ἑατόν. (Iuxta in eadem basi) Μάρκον Λικίνιον |
Μάρκον υἱὸν Φροῦγι² | εὐνοίας ἔνεκα τῆς | εἰς ἑατόν.

Athenis in arce (C. I. Att. III 607. 608 vidit Koehler). — 1) Mommseno iudice (eph. ep. I p. 145. 150) consul anni u. c. 739 (supra N. 900; Prosopogr. imp. Rom. I p. 286 n. 249). Ad eundem videtur spectare etiam t. Macedonicus Revue des sociétés savantes 3, 1858 p. 791 n. 53 (= Dimitsas ἡ Μακεδονία p. 70 n. 58). — 2) Videtur esse M. Licinius Crassus Frugi consul a. p. Chr. 27 (supra N. 954).

8814 ὁ δᾶμος | Λεύκιον Καλπούρριον | Πείσωνα Ἀῦγουρα¹, |
τὸν ἀνθύπατον² καὶ | διὰ προγόνων εὐεργέταν τᾶς πόλιος.

Mytilenis (Inscr. Graec. XII fasc. 2 n. 249 descr. Paton). Dittenberger Orient. inscr. n. 467. — 1) Consul fuit a. u. c. 753 = ante Chr. 4. Augur dictus ut ab aliis distingueretur (cf. supra N. 3610). Cf. Prosopogr. imp. Rom. I p. 282 n. 255/4. — 2) Sc. Asiae.